ANUL XIII. — No. 2006. * 4 PAGINI 3 LEI Miercuri 1 Aprilie 1936

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraiţa 3.26.60 Redacţia şi provincia 3.26.69

Un debut: d. STANOIU sportiv

Districtul de football Bucureşti a primit aseară o propunere asupra căreia este cazul să insistăm. Să insistăm în mod deosebit chiar.

D. Gh. Stănoiu, proprietarul marei colecturi româneşti care-i poartă numele, a oferit o cupă monumentală pentru a răsplăti cea mai bună echipă de juniori din Capitală.

Districtul Bucureşti — cum era şi firesc — a primit cu nereţinută satisfacţie propunerea şi va decide într'o şedinţă viitoare modalitatea decernărei acestei cupe.

Se pare că se va organiza un turneu între cele mai bune echipe de juniori din Capitală, turneu pe care-l va găzdui arena Venus în cele trei zile de Paşti şi care va fi o frumoasă deschidere a marelui turneu internaţional din aceste zile.

Faptul, după cum spuneam, merită o subliniere specială.

Desvoltându-se cu preţul unor eforturi imense, având de luptat cu indiferenţa guvernanţilor şi lipsa de posibilităţi a federaţiilor, sportul a evoluat greu, penibil. Iniţiativa privată şi interesul mereu crescând al marei masse, a înlocuit însă indolenţa autorităţilor de Stat.

Totdeauna s'a găsit un om entuziast, un Mecena care să vină în ajutorul sportului.

Un astfel de om se iveşte acum în persoana d-lui Gh. Stănoiu.

Iniţiativa acestui îndrăgostit de sport trebuie să bucure pe toţi acei care se îngrijesc de bunăstarea manifestării sociale căreia ne-am dedicat noi toţi.

E frumos, dovedeşte multă înţelegere pentru nevoile sportului, că d. Stănoiu şi-a ales protejaţii în rândul juniorilor, printre elementele ca i constitue cadrele viitoare ale footballului.

Faptul dovedeşte înţelegere. Confirmă însă şi sufletul ales al acestui om, care în însăşi profesiunea lui este animat de spiritul social, de dragostea de aproape, de optimism.

Relevăm deci gestul. Il aplaudăm. Dar ne afirmăm şi convingerea că exemplul servit de d. Gh. Stănoiu va găsi imitatori, spre binele sportului românesc.

LIS

Crossul celor 6 naţiuni a revenit Angliei

BLACKPOOL, 30 (Intersport). — In crossul celor 6 naţiuni, care s'a alergat în localitate, primul loc a revenit Angliei cu 41 puncte.

2. Franţa 66 puncte
3. Scoţia 112 puncte
4. Ţara Gallilor 158 puncte
5. Belgia 186 puncte
6. Irlanda 191 puncte.

Clasamentul individual are următoarea înfăţişare:

1. Eaton (Anglia) 14 km. în 47 m. 48,2 sec.
2. Holden (Anglia 48' 08"
3. Dow (Scoţia) 48' 14'
4. Lonlas (Franţa)
5. Burns (Anglia)
6. Rerolle (Franţa)

La 19 Aprilie argentineanul Zabala va încerca recordul mondial al orei

BERLIN, 30. (Intersport). — De şase luni se găseşte în Germania argentineanul Juan Carlos Zabala, faimosul învingător al marathonului olimpic dela Los Angeles.

Argentineanul se găseşte în excelente condiţiuni şi la 19 Aprilie Zabala va încerca recordul mondial al orei, proprietatea în prezent a lui Nurmi.

După modul cum se prezintă, Zabala va atinge 20 km. pe oră.

Incercarea va avea loc la Muenchen în prezenţa oficialităţilor germane.

D. G. Plagino ne vorbeşte despre proectul O. E. T. R.

In adunarea generală a U. F. S. R. d-nii Caracostea, col. Lupaşcu şi lt. col. Davila au atacat proectul. Mai mulţi deputaţi vor propune un interesant amendament

— D. Leucuţia afirmă că proectul este anticonstituţional —

Opinia publică sportivă a luat cunoştinţă din «Gazeta Sporturilor» de textul proectului de lege, prin care se modifică legea în vigoare a O. E. T. R. şi care aduce, între alte multe şi frumoase bune intenţiuni, o inovaţiune —am putea spune — revoluţionară. Este vorba de paragraful ultim al articolului 4, prin care se subordonează O. E. T. R-ului sportul de iniţiativă privată. Sau mai clar, prin care se dă O. E. T. R-ului dreptul de a numi pe preşedintele U. F. S. R. şi pe preşedinţii tuturor federaţiilor de specialitate.

Cu alte cuvinte, întregul comitet al U. F. S. R. este numit de O. E. T. R., iar imixtiunea Statului pătrunde şi în sânul federaţiilor.

Se pretinde chiar — o afirmă preşedinţii de federaţii — că regulamentul care va completa legea, va îngădui O. E. T. R. să-şi extindă colaborarea cu «federaţiile autonome», mai departe decât o poate face intervenţia preşedintelui, că vor fi numiţi şi câtiva membri în comitetele de conducere ale federaţiilor.

Rămâne de văzut cât sunt de exacte aceste informaţiuni şi până la ce punct se vor confirma sau nu spusele de mai sus—repetăm—ale unor oameni al căror cuvânt este totdeauna just cântărit.

Convingerea noastră, rezultând din examinarea proectului de lege, este că regulamentul nu poate aduce alte modificări esenţiale; că federaţiunile nu pot avea decât un preşedinte numit. In această privinţă legea este foarte clară. Şi oricât de interpretative ar fi regulamentele, oricât de adevărată constatarea că un regulament poate schimba cu desăvârşire o lege, pentru cazul acesta lucrurile se prezintă limpede: *O. E. T. R. numeşte doar pe preşedinte.*

Regulamentul nu poate impune mai mult decât îi dă dreptul legea. Nu poate impune decât pe preşedinte.

D. GR. CARACOSTEA A ATACAT VEHEMENT PROECTUL

Aceasta fiind situaţia, chiar în cursul zilei de Duminecă s'a produs reacţiunea unora dintre preşedinţii federaţiilor.

Faptul s'a produs Duminecă dimineaţă în cadrul adunării generale a U. F. S. R. Suntem informaţi că la această şedinţă d-nii Gr. Caracostea, col. Lupaşcu şi lt.-col. Davila, au atacat vehement imixtiunea ministerului instrucţiunii în autonomia federaţiilor sportive.

D. Gr. Caracostea, îndeosebi, a fost foarte drastic faţă de unii dintre membrii Uniunei pe cari i-a acuzat, pur şi simplu, că au colaborat discret dar copios «la această operă de sugrumare a sportului de iniţiativă particulară».

Nu mai puţin vehement a fost şi d. col. Davila, care a spus că noua lege cată să introducă dictatura în sânul federaţiilor.

A terminat, glumind: «Am venit ca Marius, să plâng pe ruinile Cartaginei!» *O glumă din acelea care nu descreţeşte, care impresionează. Şi care cuprinde şi o notă foarte tristă.*

„Legea este bine intenţionată!" ne-a declarat d. G. Plagino

Dar, avem totuşi impresia că s'a mers mult prea departe cu aceste sumbre previziuni. Legea O. E. T. R., izvorâtă — după cum spuneam — din înalte raţiuni, este menită să aducă o înviorare educaţiei sportive, în special şi sportului în general.

E greu, desigur, de presupus repercusiunile — bune sau proaste— pe cari le va avea ea asupra sportului, atâta vreme cât nu cunoaştem regulamentul legii.

De aceia, în dorinţa de a da opiniei publice posibilitatea de a desprinde cu un minut mai de vreme perspectivele, am găsit că este util să culegem părerile factorilor de

D. deputat LEUCUŢIA

conducere ai sportului românesc.

Am început — evident — cu d. G. Plagino, preşedintele U. F. S. R. şi desigur omul care a cucerit cele mai multe galoane în evoluţia acestei instituţiuni.

Preşedintele U. F. S. R. vede sub o lumină foarte frumoasă perspectivele ce se deschid sportului.

L'au întrebat cum defineşte d-sa rostul şi justificarea proectului.

— «Cred că se urmăreşte realizarea unităţii de acţiune în sport, cu obiectivul clar pentru oricine: Toate sporturile să lucreze în acelaş scop unitar naţional. Cu toţii trebuie să colaborăm pentru realizarea acestui program cu dublu rost social şi naţional».

— **D-le preşedinte, poate nu am sesizat rolul exact pe care-l va avea U. F. S. R. după votarea legii. Cum îl vedeţi dvs.?**

— «Textul legii ne-o spune clar. Vom fi un organ DELEGAT. Toate deciziunile noastre le vom lua în calitate de delegaţi ai O. E. T. R.»

O pauză.

Apoi d. Plagino, prin ce asociaţie de idei nu ştiu, continuă:

— «*Noi ne-am făcut datoria... Ne-am făcut-o din plin... Am cunoscut vremuri grele, de dezinteres general... F. S. S. R. a fost purgatoriul de sărăcie şi restrişte al sportului românesc. Purgatoriul care l-a creiat, l'a format, l'a călit.*

De câte ori nu am fost apostrofaţi:

— De ce nu faceţi cutare lucru?

— Dece nu ajutaţi cutare federaţiune?

— Dar Stadionul?

— Dar Olympiada?

— Dece?... Dece?...

Nimeni nu ne-a întrebat cu ce bani, cu ce eforturi s'a făcut ceeace s'a făcut până acum. E uşor să creezi când ai la dispoziţie fonduri de milioane, e uşor să faci lucruri mari. Fără falsă modestie, putem fi mândri. Organismul creat înainte de războiu din iniţiativa M. S. Regelui, a evoluat, a ajuns ceeace este astăzi.

D. G. PLAGINO

«*O. E. T. R. va găsi un organism puternic şi bine organizat de oameni cari au muncit zeci de ani şi cu totul dezinteresat — adesea cu preţul unor sacrificii enorme*».

Acestea sunt declaraţiile d-lui G. Plagino, omul care a mers pentru sport şi odată cu el spre amurgul vieţii. Omul căruia îi mai este rezervat un rol de frunte în desvoltarea sportului românesc.

„Proectul este şi absurd şi anticonstituţionai!„ ne-a spus d. Aurel Leucuţia

Dar, cum spuneam, am înţeles să culegem părerile tuturor acelora cari au avut şi au încă merite în sport. Am înţeles să dăm amploarea unei «anchete gazetăreşti» cercetării acestei probleme.

Intâlnind pe d. dr. Aurel Leucuţia, fost preşedinte al federaţiei de football şi întrebându-l, d-sa ne-a făcut următoarele declaraţiuni:

«Am aflat din ziare că s'a votat la Senat o lege prin care se precizează că preşedinţii federaţiilor vor fi numiţi de O. E. T. R. Dacă într'adevăr există un astfel de proect, afirm cu hotărâre că dovedeşte complecta necunoaştere a situaţiei, din partea autorilor.

«Intr'adevăr, ce sunt federaţiile sportive? Ele unesc în formă de federaţie, toate asociaţiile particulare, cari practică sportul.

«Ori, funcţionarea asociaţiunilor particulare este reglementată de legea persoanelor juridice din 1924, care lege îşi are suportul în dispoziţiunile Constituţiei, care garantează libertatea de asociere, în diverse scopuri legale, în speţă practicarea sporturilor.

«Este absurd deci ca aceste asociaţii particulare, cari funcţionează de bună voe — căci Statul nu impune obligativitate sportivă pentru adulţi — să fie private de dreptul de a-şi alege singure conducătorii pe care îi vor, căci în asemenea caz aceşti particulari, neavând nici o obligativitate de a practica sportul, ar putea să refuze de a mai face sport şi de a se asocia în societăţi sportive.

«Statul are cel mult dreptul de control, care dealtfel este deja reglementat şi care se referă numai la chestiunile privitoare la ordinea publică, fără să se amestece în activitatea internă şi gospodăria propriu zisă a acestor asociaţiuni.

«Dacă se crede că felul cum este reglementat acest control, nu este satisfăcător, Statul are dreptul să schimbe reglementarea acestui control cu dispoziţiuni cari îi convin mai mult. Sub nici un motiv nu poate octroia în fruntea unor asociaţii particulare o conducere, pe care acestea nu o vor.

«Dealtfel, chiar dacă s'ar vota această lege, ea nu se va putea menţine în mod practic, fiindcă s'ar crea un permanant conflict între preşedintele octroiat şi organele alese de membrii societăţilor, ceia ce ar face imposibilă funcţionarea societăţilor, DAR NU S'AR PUTEA MENŢINE NICI DIN PUNCT DE VEDERE CONSTITUŢIONAL, DEOARECE CURTEA DE CASAŢIE TREBUE SA SCOATA DIN VIGOARE O DISPOZIŢIUNE, CARE RESTRANGE DREPTUL DE LIBERA ASOCIAŢIE A CETAŢENILOR, GARANTAT DE CONSTITUŢIE.

«Nu mai trebue să adaug că sportul românesc ar fi complect paralizat şi s'ar distruge tot ceea ce cu muncă grea, cu multe sacrificii, s'a creat prin devotamentul atâtor înaintaşi şi prin sacrificiul larg al publicului iubitor de sport».

Ion Vornic

(Continuare în pagina II-a)

Matchul Aurel Toma-Angelmann a fost perfectat

Am anunţat acum câteva zile că Jeff Dickson a început serioase tratative, în vederea angajării matchului Aurel Toma — Valentin Angelmann.

Când i s'a făcut propunerea, Aurel Toma a acceptat-o imediat, arătând însă că nu va putea face limita categoriei muscă, el fiind «cocoş».

Jeff Dickson cunoştea această chestie şi a comunicat lui Aurel Toma că matchul urmează să se dispute la greutatea de 53 kg. Compatriotul nostru, putând să facă greutatea aceasta, a semnat imediat contractul, începând chiar a doua zi, antrenamentul în vederea viitorului său match.

ANGELMANN FACE DIFICULTAŢI

Nu tot atât de uşor au mers lucrurile cu Valentin Angelmann. Campionul mondial la categoria muscă nu a acceptat, fără rezerve, propunerea lui Jeff Dickson. A făcut numeroase dificultăţi şi scoţând în evidenţă seria de şase victorii consecutive a lui Aurel Toma, a dat lui Dickson să înţeleagă că, românul fiind foarte periculos, în calitatea sa de campion mondial, Angelmann nu poate accepta matchul decât dacă i se oferă o bursă interesantă.

TOMA AUREL

In fine, după îndelungate tratative s'a ajuns la un acord.

CONDIŢIUNILE

Matchul Aurel Toma—Angelman a fost angajat pentru 10 reprize a 3 minute, cu condiţia pentru Aurel Toma de a nu depăşi greutatea de 53 kg. A fost stabilit un forfait de 5.000 franci, în cazul când boxeurul român nu va respecta această condiţie.

DATA ŞI LOCUL MATCHULUI

Partida dintre Aurel Toma şi Valentin Angelmann va forma vedeta reuniunei ce se va desfăşura Joi 9 Aprilie în sala Wagram din Paris.

Matchul va fi încadrat într'un select program.

PERSPECTIVE

In cazul când Aurel Toma va învinge şi pe Valentin Angelmann, Jeff Dickson urmează să decidă dacă va mai fi cazul să opună pe învingător lui Maurice Huguenin, ori să-l angajeze pentru Poppi Decico, pentru titlul european al categoriei cocoş.

Hans Stuck la volanul nouei maşini cu care a bătut ultimele recorduri mondiale

Echilibrul dintre SPORT şi CULTURA

Cu prilejul apariţiei unei cărţi

Mă va ierta colegul Raul Vizante dacă astăzi îndrăznesc să-i încalc un domeniu la care ştiu că ţine mult.

De N. Tanoviceanu, excelentul înaintaş al T. C. R.-ului care astăzi, după strălucite studii la Paris, scoate împreună cu doi eminenţi oameni de drept, Codul Penal adnotat mă leagă însă o veche prietenie şi frumoase amintiri.

Acum doisprezece ani, când ne-am cunoscut, eram amândoi pasionaţi jucători de football.

Ucenicia ne-o făceam pe imensul maidan al primăriei, din Piaţa Brătianu, iar consacrarea, el la bătrâna şi glorioasa Colţea iar eu la fostul Tricolor, devenit mai târziu Unirea Tricolor.

Drumurile apoi s'au despărţit. El a plecat la Paris, unde a făcut studiile juridice şi a devenit în acelaş timp un bun jucător de rugby. Eu am rămas în ţară, consacrându-mă profesoratului şi pasionându-mă după atletism.

Astăzi, când apare codul penal Carol II, adnotat de către d-nii: I. Viforeanu procurorul general al Curţei de Casaţie, E. Petit, consilier la Casaţie şi N. Tanoviceanu găsesc că este cel mai nimerit moment să notăm câteva observaţiuni, în legătură cu sportul.

S'a pretins că rugbyul ar fi un sport brutal, chiar prea brutal pentru un intelectual şi pentru acest motiv nu i se dă importanţă şi a rămas de atâtia ani copilul oropsit al sportului românesc, iar detractorii cari sunt emeriţi necunoscători ai acestui sport, se înmulţesc.

Cum se explică însă că oameni de intelectualitatea unui: Caracostea, Mărăscu, Valvoreanu, Nedelcovici, Octav Ionescu, Sfetescu, ca să nu enumărăm decât foarte puţini dintre numele cunoscute au practicat cu atâta entuziasm acest sport?

De ce elita jucătorilor se recrutează şi astăzi din elementele de valoare ale universităţii noastre?

Răspunsul e însuşi în întrebare. Legătura dintre intelectualitate şi sport se face mai uşor, atunci când intelectualul găseşte un sprijin în vreuna din ramurile sportului.

Acest sprijin este de natură a înviora fiziceşte trupul intelectualului, de a-l întări, făcându-l mai rezistent sforţărilor şi de a motoriza funcţiunile psicho-fizice prin detaşarea de cotidiana muncă intelectuală.

Echilibrul activităţei intelectuale se poate şi trebue menţinut printr'o activitate de destindere nervoasă, de îndemn fizic şi recreaţie. Toate acestea le găsim în practica inteligentă a rugbyului, cu ponderaţia şi avântul cu care fanaticii intelectuali dela Cambridge şi Oxford îl sus ţin, practicându-l cu atâta entuziasm de aproape un secol.

A nu exagera sportul în orice ramură a lui, este a păstra exerciţiului fizic rolul formărei unui corp sănătos, unei minţi muncitoare.

De aceia rodul unei activităţi intelectuale ca acesta al prietenului meu Tanoviceanu, dacă are la bază o intelectualitate emerită, vine totuş totodată să ne lumineze în problema echilibrului între sport şi intelectualism în general şi în special, asupra calităţilor pe cari rugbyul le are, cum şi posibilităţilor pe care acest sport le pune la îndemână, ca recreaţie integrală intelectualului.

C. MORŢUN